

Ja, ik zie mijn eigen niet. Ik zit altijd bij mijn vrouw in deze wijk. Ik ben al oud, dus... Ja, pas oud. Ik ben wel op leeftijd. Ik ben op leeftijd. Maar we hebben alle twee gezegd, mijn man en ik: Kijk, we zijn allebei mobiel. We kunnen overal naartoe. We stappen op de fiets, we stappen in de auto. Lekker weertje, lekker zonnetje hè? Ja, ik zie haar nog wel eens ooit zo voorbij rennen, maar...

Nee, ik wandel niet meer. Ik hoor dat niet meer. Oh, dat hoor je al een tijdje wel niet meer? Nee, ik heb ik heb zo'n zelfde hoorn. Maar ik zie jou ook heel weinig wat dat betreft. Ja, maar ik wandel wel heel veel. Dacht wel. Ja, maar ken je de omgeving wel? Jij wandelt ook heel veel. Ja, ik ken de omgeving op mijn duimpje. Als ik in klas Berkendonk eh soepetjes eet, dan is het net alsof ik eh dan doe ik ook nog iets meer sfeer, smaak. Ja, ja. En dan vind ik het fantastisch. Ja, en als ik dan, ja, elke dag is de kleur van het water anders. Anders, zegt mijn zoon ook. Het is hier elke dag.

Dat klopt. En elke dag ziet het er anders uit. [crosstalk] Ja, ik zou best elke dag foto's willen maken, maar ja. Ja, die doe ik. Ik doe dit bijna elke dag. Ja, ik neem in ieder geval nou mijn telefoon mee, maar soms ook mijn fototoestel. Maar die begint te zwaar te worden op mijn eh op mijn nek. Maar ik maak elke dag op de zonsopgang. Vaak krijg je mooie foto's al, hè, als je die zon opkomen over die over die...

En die kleuren dan in de lucht, die veranderen dan. Ik kan het helaas niet meer aanvragen. Ja, jij kunt ook niet naar achteren met met je, dat pas is niet. Dat ligt er maar net aan. Ja, maar zo nat is dat wel. Nou, als je 's morgens, want ik ik eh ik zit bij yoga en mijn yogadocente moeten vier keer per jaar naar de Berkendonk in Helmond. Ja. En die is bij zonsopkomst. Oh ja? En als je dan eh met zonsopkomst onder het tunneltje bij de scouting doorkomt, heb je een hele mooie. Ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja. Ja. Maar ja, dan moet je je afvragen.